

РЕШЕНИЕ

№ 5307

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 70 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: В.Б.В.

при участието на секретаря Р.Д.Г.

като разглежда докладваното от В.Б.В. Гражданско дело № 20231110151692 по описа за 2023 година

Предмет на делото са предявени от „АПС ББ“ ЕООД с ЕИК *****, чрез юрисконсулт Ел. Л., искове с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1, т. 3 ГПК вр. чл. 79 ЗЗД и по чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1, т. 3 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД срещу М. З. Б. с ЕГН ***** за осъждане ответницата да заплати сумите, за които е отказано да се издаде Заповед за изпълнение по ч.гр.д. 32810/2023г. на СРС, 70 състав: 300 лева главница ведно със законната лихва считано от подаване на заявлението до окончателното изплащане, 24,84 лева договорна лихва за периода 24.09.2021г. – 31.03.2022г., 45,39 лева лихва за периода 24.09.2021г. – 22.05.2023г., както и разноски 50,00 лева държавна такса и 100,00 лева юрисконсулско възнаграждение. Претендира разноски за заповедното производство 25,00 лева държавна такса и 100,00 лева юрисконсулско възнаграждение.

Ответникът редовно уведомен в законния срок не подава отговор и редовно призован за открито заседание не взема участие в същото.

Съдът намира, че са налице предпоставките по чл. 239 ГПК за постановяване на неприсъствено решение, а именно: на ответника е връчена исковата молба с приложенията, редовно призован за о.с.з. по делото, като му е указано какви са неблагоприятните последици от неупражняването на права и ищцовата страна е поискала настоящото в първото по делото съдебно заседание. От друга страна заявените претенции са вероятно основателни с оглед представените и събрани по делото доказателства, поради което и на основание 239, ал. 2 ГПК съдът счита, че следва да се постанови неприсъствено решение.

Съдът намира обаче, че законната лихва се дължи от предявяването на исковата молба /19.09.2023г./, а не на заявлението по чл. 410 ГПК. Това е така, защото в случая не се разглежда установителен иск, а осъдителен след като е отхвърлено заявлението, което означава реално, че претенцията цялата е наново предявена по чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1, т. 3 ГПК едва в настоящия процес. Не може да се присъждат и разноси за заповедното производство при положение, че съдът е счел същото за неоснователно. Единствено се зачита внесената в съответния размер държавна такса и се приспада от дължимата по настоящото производство.

При този изход на делото на ищеца се дължат разноси. Няма приложен списък. Искат се 50,00 лева държавна такса и 100,00 лева юрисконсулско възнаграждение, които ще бъдат присъдени.

Воден от горното и на осн. чл. 238 ГПК съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА по иск по чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1, т. 3 ГПК вр. чл. 79 ЗЗД и по чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1, т. 3 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД **М. З. Б.** с ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. ДР., бл. 36, вх. Б, ет. 1, ап. 19, **ДА ЗАПЛАТИ** на „АПС ББ“ ЕООД с ЕИК ***** сумите 300 /триста/ лева главница ведно със законната лихва считано от 19.09.2023г. до окончателното изплащане, 24,84 /двадесет и четири лв.и 84 стотинки/ лева договорна лихва за периода 24.09.2021г. – 31.03.2022г., 45,39 /чеутиридесет и пет лв. и 39 стотинки/ лева лихва за периода 24.09.2021г. – 22.05.2023г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **М. З. Б.** с ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „АПС ББ“ ЕООД с ЕИК ***** сумите 50,00 лева държавна такса и 100,00 лева юрисконсулско възнаграждение разноси.

Решението е окончателно. Препис да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____